

Jožef Kann se je nato oklenil trgovskega poklica. Ustanovil je družbo za dviganje potopljenih ladij. Podjetje je izredno prospevalo in njegov lastnik je postal milijonar.

Smrt milijonarja in njegova zapuščina.

Dne 7. oktobra 1859 je umrl Jožef Kann, in sicer nagle smrti. Brez oporoke je zapustil premoženje 25 milijonov holandskih goldinarjev. To glavico je naložila oblast v londonsko depozitno banko. Pač pa je bil shranil umrli od njegovega očeta neodprta pisma, katera so po smrti odprli in zvedeli za očetov naslov. Nekaj mesecev za tem je obvestila londonska depozitna banka starega Davida o zapuščini sina Jožefa s pozivom, naj dvigne kot polnomočni dedič 25 milijonov glđ. Rabi David pa je odgovoril, da prezira zapuščino zgubljenega sina in se jej odreka iz verskih ozirov.

Prve vesti o milijardni dedščini.

Od tedaj je minulo pol stoletja. Denar je počival nedotaknjen v londonski depozitni banki, le obresti so pripisovali h glavnici. 25. milijonov holandskih glđ je naraslo na dve milijardi dinarjev. V družini med tem časom umrlega rabija Davida se je pogostoma govorilo o veliki dedščini.

Leta 1930 je čital trgovec Herman Kann v Senti na Madžarskem v dunajskem časopisu poziv dunajskega starinarja Ludvika Grünvalda, naj se javijo za dedščino po v Londonu leta 1859 umrlem Jožefu Kannu upravičeni, da se napravijo skupni koraki za dvigniti tako velikega premoženja.

Grünvald je že bil prej enkrat v Londonu, kjer se je pogajal z ravnateljstvom depozitne banke, ki mu je odgovorila: on in ostali dediči naj predložijo zakonite dokumente, s katerimi bodo lahko dokazali sorodstvo z umrlim. Grünvald je potoval celo v Mislic, kjer je lahko pred sodiščem dokazal po živih pričah, da je v krvnem sorodstvu s pokojnim Jožefom.

Zapuščina se vrača med dediče.

Šlo je sedaj predvsem za to: spraviti vse dediče pod skupen klobuk in to se je posrečilo po dvehletnem trudu trgovcu v Senti Hermanu Kannu. Glede te dedščine so bile na delu države, poslaništva in konzulati. Herman Kann je potoval na Madžarsko, v Avstrijo, po Čehoslovaški je bil v zvezi s sodišči. Poseben pravni izvedenec je stopil v pogajanja z londonsko depozitno banko. Izvedenec je dognal, da je narasla zapuščina tekom desetletij na 2 milijardi Din. Na to je obvestila banka Hermana Kanna, naj se pripelje z vsemi potrebnimi dokumenti v London, da bo dvignil denar. Vsi sorodniki, ki upajo na prejem dedščine, so predali Hermanu pooblastila. Vseh zakonitih dedičev je 60. Dne 12. junija je nastopil Herman Kann potovanje v London, da prinese zaželeni denar.

Po angleškem zakonu je udarjen na tako ogromno vsoto 50% davek, ki bo znašal eno milijardo, ki bo ostala v Londonu in se bodo morali dediči zadovoljiti z eno milijardo.

Posebnosti iz zgodovine dvobojev.

Zgodovina dvoboja je zelo obširna in hrani marsikatero posebnost in zanimivost.

Dvoboj med plemičem in psom.

Najbolj izreden dvoboj se je vršil 3. oktobra 1371 med plemenitašem in psom. Pariški plemič je zginil nenadoma brez vsake sledi. Njegov zvesti pes je našel gospodarjevo truplo, ki je bilo zakopano pod drevesom. Pes je napadel kmalu za tem plemenitaša, ki se je pisal Maquer in katerega se je oprijel sum umora. Francoski kralj Karl V. je zapovedal, da se morata dvobojevati osumljeni in pes, da se na ta način dožene resnica. Res izredni dvoboj se je vršil ob navzočnosti celega dvora. Plemič je bil oborožen s sulico, pes pa le s svojimi zobmi. Kljub neenakosti v orožju se je pognal pes nasprotniku za vrat in ga vrgel na tla. Še le tedaj je priznal morilec zločin. Psu, ki je pripomogel resnici do zmage, so postavili kamenit spomenik; morilca so obsodili na smrt.

Igralka premaga tri nasprotnike.

Za kraljevanja francoskega kralja Ludvika XIV. je slavil Pariz gledališko igralko Maupin. Bila je tudi izborna sabljačica. Lepega dne je pozvala na dvoboj tri gospode, ki so se obnašali napram njej nespodobno. Vse tri nasprotnike je posabljala na smrt enega za drugim in se je podala nato na ples. Kralj jo je oprostil radi trojnega uboja vsake krivde.

Dvoboj v balonih.

V »obljubljenem mestu dvobojev« — v Parizu se je vršil 3. maja 1808 dvoboj v balonih med dvema gospodom, ki sta se med seboj sprla radi neke plesalke. Vsak je stopil v zračni balon in z njim vred tudi njegov spremljevalec. Balona sta se dvignila 500 metrov v zrak in spodaj na tleh se je zbralo na tisoče radovednih gledalcev. Eden od nasprotnikov je otvoril dvoboj na ta način, da je streljal iz lovske puške proti nasprotnemu balonu, a je prvi strel zgrešil cilj. Drugi strel še le je zadel ovoj balona, ki je padel na tla in sta bila hudo poškodovana strelčev nasprotnik in njegov spremljevalec.

Dvoboj z bilijardnimi krogli.

Čuden dvoboj se je doigral septembra leta 1843 v majhnem francoskem mestecu Maisonfort. Neke nedelje sta se sprla med seboj v krčmi pri »Belem petelinu« gospoda: Lenfant in Mellant. Skregala sta se radi bilijardne igre. Uzaljeni Lenfant je predlagal, naj izvojujeta dvoboj ne s pištolami ali sabljami, ampak z bilijardnimi krogli. Začela sta metati eden v drugega slonokoščene bilijardne krogle. Gospod Mellant je ostal zmagovalec. Z dobro pomerjenim lučajem je zadel nasprotnika smrtno v sence.

Najdaljši dvoboj.

V zgodovini najdaljši dvoboj je trajal celih — 19 let. Pričel je v nemškem mestu Strassburg leta 1794, onega dne, ko je priredil francoski general Moreau meščanom na čast veliko plesno veselico. Dva oficirja: kapitan Dupont in kapitan Fournier sta zašla v prepir, ki je končal s pozivom na dvoboj. Prvič sta se sabljala in je bil Fournier lažje ranjen. Dupont je vprašal nasprotnika, če že ima dovolj? »Začasno že,« se je glasil odgovor, »a pozneje bova nadaljevala.« Mesec pozneje je res došlo do

Cesa ne smemo,

ako hočemo, da se dobro počutimo!

Ne smemo uživati slabo prekuhanih jedi, ne smemo požirati slabo zgrizenih jedi, ne smemo prehitro in preveč jesti, ne smemo čutiti odvratnosti do jedi, ne smemo trpeti, da nam neprebavljena jed obtežuje želodec, ne smemo imeti želodčnih bolečin, gorečice in krčev, ne smemo čutiti vzdigavanja in dušljivosti, ampak je treba, da se brigamo za dobro prebavo in redno odvajanje, ker brez tega ni zadostne cirkulacije krvi in naravno tudi ne zdravja.

Ako smo s prebavo in delovanjem črevesja nezadovoljni, nam bodo pomagale Fellerjeve »Elsa«-pilule, 6 zavitek Din 30.—, 12 zavitek Din 50.— in Elsa švedske kapljice (2 steklenici Din 50.—) vse že z zavojnico in poštno vred pri lekarnarju **Eugen V. Feller, Elzstr. 341, Savska banovina.**

Odobreno Minist. soc. pol. in nar. zdravja. Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

nadaljevanja dvoboja. Tokrat je bil pa ranjen Dupont. Ob tej priliki sta sklenila oba nasprotnika pogodbo, s katero sta se obvezala, da se bosta dvobojevala pri vsakem srečanju.

Minulo je nekaj let, v katerih je menjavala usoda Evrope in razkropila francoske vojake po celem svetu. Ko je zasedel Dupont majhno mesto v Švici, je naletel tamkaj na nasprotnika Fournierja. Pet minut po srečanju sta se že sabljala. »Gospod general,« je nagovoril Dupont med tem časom povišanega tekmeča, »ste li sedaj zadovoljni?« — »Ne,« je odgovoril Fournier, »pri najbližnji priložnosti bova boj nadaljevala.«

Prihodnja priložnost za dvoboj se ji ma je ponudila leta 1813, in sicer po bitki narodov krog nemškega mesta Leipzig. Med umikom francoske armade sta se dvobojevala oba nasprotnika s pistolama. Trčila sta eden ob drugega v nekem gozdu in izmenjala strele. Fournier je ustrelil mimo, Dupont je dvignil orožje, a je izjavil, da tokrat ne mara sprožiti. Prihranil si je pravico do strela do prihodnjega srečanja. Vsekako je bil tega dne 19 letni dvoboj končan, ker se nasprotnika nista več videla.

Iz celega sveta.

Največji rudnik na svetu. Predsednik sovjetskega komisarijata za težko industrijo, Vasilij Ivanov, je objavil načrt ogromnega bakrenega rudnika, ki ga bodo pričeli izkoriščati ob Balkajskem jezeru v osrednji Aziji v sovjetski republiki Kazanstan, tudi »Glavni stepi« imenovani. Samo pripravljala dela bodo stala 450 milijonov rubljev. Letni proizvod cenijo na 150 tisoč ton. To bo največji rudnik na svetu.

Najbolj požrešna žival. Ugotovili so, da je najbolj požrešna žival na svetu navadna španska krastača. Na podlagi stvarnih dokazovanj so v živalskem vrtu v Londonu po večkratnih poskusih to dognali. Morali so se pa v to